

tage nærmest at burde slutte os til det af Regjeringen forelagte, i hvilket vi kun troe at behøve at foreslaae faa Forandringer.

Disse ere i det Væsentlige:

1) Man har anseet det hensigtsmæssigt, at de foreskrevne islandske Søpasse foruden paa de i Udkastets § 5 ommeldte Steder og faa maatte kunne erholdes hos Landfogden paa Færøerne.

2) Den Tillægsafgift, der i Regjeringens Lovudkast § 6 fastsættes for Speculanthandelen paa Island, bør enten ganske bortfalde eller nedsættes fra 3 Rd. pr. Commercelæst til 1 Rd. 48 ø. Hvad der kunde tale for aldeles at lade en saadan Tillægsafgift bortfalde er udviklet i Motiverne til bemeldte Udkast, og disse Grunde have for medundertegnede Kirke været saa vægtige, at jeg ikke har kunnet overbevise mig om Nødvendigheden af en saadan Tillægsafgift, der forekommer mig at maatte være skadelig for Handelen og til Tab for Islanderne. De øvrige Medlemmer af Udvalget have derimod, efter hvad der fra den anden Side er udviklet i Motiverne, samt ogsaa for at komme Regjeringens forslag til møde og derved undgaae en Udsættelse af Sagens Afgjørelse, ikke dristet sig til for Tiden at foreslaae, at Tillægsafgiften skulde aldeles bortfalde, men har formeent, at den, uden Skade for Islands Forsyning, vel kunde nedsættes til det Halve eller 1 Rd. 48 ø., som dog altid er en betydelig Byrde for Speculanthandelen i Faveur af de faste Handlende.

3) Forfaavidt noget til Handel paa Island bestemt Skib tilhører en Stat, hvor danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede høiere Afgifter, end om de horte hjemme i Staten selv, fastsætter Regjeringens Udkastets § 7, at Kongen bestemmer, om og hvorvidt der foruden den sædvanlige Afgift for Handel paa Island skal til Statskassen svares en yderligere Af-

gift. Udvalget har her troet, at det dog var rettest at tilføie en Størrelse for Afgiften, som ved en sliq Bestemmelse ikke kunde overstiges, og har anseet en Differentialafgift af 10 Rd. pr. Commercelæst for passende.

4. Naar Regjeringens Udkastets § 9 fastsætter Minimum af de Bøder, der skulle erlægges for Forseelser mod de i Loven fastsatte Regler for Handelen m. v. til 50 Rd., finder Udvalget, at et sliq Minimum, i Forhold til Vætskaffenheden af Forseelserne, er vel høit, og formener, at det passende kunde nedsættes til 10 Rd.

Derhos have vi formeent, at følgende Redactionsforandringer, til Opnaaelse af større Tydelighed, kunde foretages i Regjeringens Lovudkast, nemlig:

1. At det i § 4 udtrykkeligen udtales, at den i Paragræphens sidste Stykke omhandlede Tilbagereise bør være tilendebragt inden 9 Måaender efter Udreisen, og at derfor Ordene: „finder Sted“ forandres til „tilendebringes“;
2. At den i § 10 omhandlede Extract af de for den islandiske Handel givne Lovforskrifter, hvilken skal vedhæstes de islandiske Søpasse, ogsaa burde indeholde, hvad den Lov, som nu er under Omhandling, vilde komme til at indeholde, og at derfor Ordene: „ikke i denne Lov optagne“ bør udelades.

Med disse Forandringer have vi, som meldt, troet at kunne anbefale Regjeringens Lovudkast til Antagelse. Heraf vilde det da følge, at det fra Folkethinget oversendte Lovudkast maatte bortfalde. Men, da det er af Bigtighed, at Sagen saa snart som muligt tilendebringes, og dette kortest kunde skee, naar det sidstnævnte Lovudkast kan emendes overensstemmende med Regjeringens Udkast, idet der i saa Fald muligen kun vilde blive Spørgsmaal om Sagens Behandling een Gang i Folkethinget, har Udvalget forsøgt en saadan